

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.
Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 2 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 9 stemte for, 91 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 49 stemte for, 51 imod.

Ændringsforslag nr. 4 og 5 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 209: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Forvoldelse af fare for smitte med en livstruende og uhelbredelig sygdom). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 28/3 2001. Første behandling 17/4 2001. Betænkning 22/5 2001).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.
Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Vedtagelsen af det her lovforslag vil efter Enhedslistens opfattelse betyde et brud med et afgørende element i den danske forebyggelsespolitik mod spredning af hiv og aids, nemlig at enhver person selv er ansvarlig for at beskytte sig, og derfor handler det om gennem oplysning at sikre, at alle er vidende om, hvordan de gør det på den bedst mulige måde.

Det brud skæres ud i pap af regeringens ændringsforslag, som medfører en voldsom stramning af loven, og det kan de indledende besværgelser i betænkningen ikke ændre ved. Vedtagelsen af det her lovforslag vil efter vores opfattelse ikke begrænse spredningen af hiv, måske endda snarere tværtimod.

Det vil sprede den opfattelse, at de, som ikke er smittede, er mindre ansvarlige end andre for at stoppe smittespredningen. Det er en utrolig farlig opfattelse, fordi det netop risikerer at føre til en øget spredning af hiv og aids.

Der er også en risiko for, at loven vil føre til, at færre lader sig teste. Enten ud fra en opfattelse af, at så kan man ikke straffes, eller ud fra et ønske om, at man ikke ønsker at føle sig kriminaliseret, hvis man dyrker sex.

Ministerens efterfølgende præcisering af, at man under alle omstændigheder vil kunne dømmes, hvis man burde have vidst, at man er smittet, mener vi mildest talt ikke gør sagen bedre.

Enhedslisten er naturligvis enig i, at det er helt uacceptabelt, hvis en hiv-smittet bevidst udsætter en anden eller andre for smitte. Men at der er tale om en handling, der retfærdiggør denne her drastiske og skadelige reaktion fra Folketingets side, det er vi ikke enige i.

Ministeren har under udvalgsbehandlingen bekræftet, at risikoen ifølge videnskabelige undersøgelser for spredning af hiv ved ubeskyttet samleje er under 1 pct. for kvinden og under ½ pct. for manden.

Sammenholdt med, at der – efter ophævelse af kønssygdomsloven i 1988, hvor kønssygdomme blev afkriminaliseret – skete et dramatisk fald i antallet af personer, der blev smittet med kønssygdomme, så mener vi, at der er tale om både et urimeligt og et skadeligt lovforslag.